(Morvai Krisztina sajtóközleménye)

A magyarok által már jól ismert ún. Sargentini-jelentés és az ennek kapcsán alkalmazható, a 7. cikk szerinti szankciók lehetőségéről - sajátos szimbólumként - éppen szeptember 11-én tart vitát az Európai Parlament plenáris ülése, Strasbourgban. A szavazásra másnap kerül sor. A jelentést és a hazám elleni kapcsolódó szankciók alkalmazását természetesen nem szavazom meg.

Jogászként, választott politikusként és magyar emberként egyaránt felháborítónak tartom ezt az eljárást. Jogászként azért, mert paradox módon pontosan a „jogállamiság" fogalmát csúfolja meg, ami történik. A jogállamiság (rule of law, a jog uralma) - leegyszerűsítve - két pilléren nyugszik. Az egyik az ún. anyagi jogi jellegű (szubsztantív) pillér: világos, egyértelmű és előre megismerhető szabályokkal kell meghatározni a megengedett illetve a nem megengedett magatartások körét, mind a személyek, mind pedig az állam és annak szervei számára. Hogy egy példát hozzak a saját szakterületemről: senkit nem lehet olyan cselekmény miatt büntetőjogi felelősségre vonni, amely nem került bűncselekményként szabályozásra és tilalmazásra a cselekmény elkövetése előtt. Az Európai Parlament olyan dolgokért kívánja felelősségre vonni Magyarországot, amelyeknek nem történt meg előzetesen a szabályozása uniós szinten illetve amelyek nem is tartoznak az Unió hatáskörébe. A másik pillér az eljárásjogi. Ennek lényege: felelősségre vonásra olyan eljárásban kerülhet sor, amelynek lépései pontosan meghatározottak, garanciákkal körülbástyázottak. A tények megállapítása, az ehhez szükséges bizonyításfelvétel s a további lépések precíz eljárási rendben kell, hogy történjenek. Az ún. 7-es cikkely alkalmazásához – ideértve a Magyarország ellen most folyó eljárást is - hiányzik egy nagyon fontos közbenső lépés, amelyre egyébként már az Európai Parlament maga is többször felhívta a figyelmet: ki kellene alakítani és jogszabályba foglalni a jogállamiság rendszerszintű megsértésének megállapítására irányuló eljárás rendjét. Ez mind ezidáig nem történt meg. Ezért csak szabályozatlan, azaz önkényes eljárásról beszélhetünk. Ebből következően a Magyarországgal szembeni eljárás pontosan annak ékes bizonyítéka, hogy miért is van oly nagy szükség a jog uralmának, a jogállamiságnak az elvére és annak gyakorlatba ültetésére. Leginkább azért, mert ennek hiánya önkényhez vezethet, s mint látjuk, vezet is.

Politikailag is elhibázottnak tartom akár Magyarország, akár más tagállam ellen a hasonló „vádlottak padjára ültetést", tekintettel arra, hogy az államok szuverenitását megőrző, ún. „nemzetek Európája" modellben hiszek, nem pedig a nemzeti szuverenitást durván csonkoló, federalista „Európai Egyesült Államok" modellben. Közel tíz éves európai parlamenti képviselői tapasztalatom azt mutatja, hogy a 7-es cikkely alkalmazása a mindenkori politikai bosszúállás és sarokba szorítás eszköze lehet, s estünkben is erről van szó. (Mindazonáltal megjegyzem,

hogy tapasztalataim szerint Magyarországnak és az Orbán-kormánynak kifejezetten hasznos volt, és az európai parlamenti választásokon is az lesz az a „reklám”, amelyet a Sargentini-jelentés és az ehhez kapcsolódó eljárás biztosított. Ezen túlmenően a Magyarország elleni eljárás nagyban segíti az európai választópolgárokat a közelgő választásokon: a jelenlegi összetételű Európai Parlament láthatóan szigorúan megbünteti azokat a tagállamokat, amelyek - összhangban a lakosság többségének akaratával - megakadályozzák a tömeges migrációt. Ebből következően olyan pártokra kell szavazni, amelyek nem tesznek ilyet. Ilyen egyszerű...).

A jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok helyzetének vizsgálatára a jövőben - bizonyos feltételek mellett - olyan rendszert tudnék elfogadni, amelyben - hasonlóan a strasbourgi székhelyű Európa Tanács modelljéhez - minden egyes EU tagállamnak időszakosan jelentéseket kellene készítenie előre meghatározott és precízen lefektetett vizsgálódási szempontok mentén az előre kialakított normák alapján és ezt minden egyes országra nézve ugyanazon eljárásrendben értékelnék. Az egységes szempontrendszer és szabályrendszer nélkül, mint tapasztaljuk, elkerülhetetlen a "kettős mérce", az önkény és a politikai bosszúállás alapos gyanúja.

II. Egész pályás agresszív támadás a migráció-ellenes országok és politikai erők ellen Brüsszelben

Az elmúlt hét brüsszeli eseményei is azt bizonyítják, hogy az Európai Unió jelenlegi fősodratú erői - ideértve a Soros szervezeteket is - egész pályás, agresszív támadásba kezdtek a migrációellenes, nemzeti szuverenitás párti tagállamok illetve politikai erők ellen, láthatóan megrémülve a májusi EP választások várható eredményétől. Szeptember első hetéből három eseményt szeretnék kiemelni ennek bizonyítására.

1. Megdöbbentő és számomra először hihetetlen módon az Európai Néppárt (EPP) néhány képviselője rendezett nagyszabású meghallgatást a lengyel Soros alapítvány képviselői számára. Az előadók egyebek mellett „őrültnek” nevezték a lengyel kormány támogatóit, és párhuzamot vontak a weimari köztársaság idején kialakult „társadalmi mazochizmus” , a nácik támogatásának kezdete és a jelenlegi lengyelországi folyamatok között. (A nyitó előadások az alábbi videófelvétel első 40 percében hallhatóak, lengyel illetve angol nyelven). Miután a hallgatóság soraiban helyet foglaló, s a Soros aktivistákkal egyet nem értő lengyel patrióta politikus ellenvéleményének adott hangot, a meghívott aktivisták olyan hangos és kitartó üvöltésbe kezdtek, aminek eredményeként kifejezetten fenyegető légkör uralkodott el a teremben. A „vérbeli demokrata reakció” a felvételen 42 perc 40 mp-nél kezdődik, mindenki számára ajánlom, aki meg akarja érteni, mi is folyik az Európai Unióban s e folyamatokban mi a szerepe a Soros szervezeteknek. Idegen nyelvtudás nem szükséges, a jelenet önmagáért

beszél.) Niedermüller Péter magyar képviselő ezt követően együttműködést ajánlott fel a meghívottaknak, hangsúlyozva érdek- és értékközösségüket, rámutatva, hogy „lengyel-magyar szövetségre van szükség a liberális demokráciáért”. (ld. a felvétel 44. percétől) Saját felszólalásomban rámutattam, hogy az együttműködés bizonyára sikeres lesz, hiszen a demokrácia és a szólásszabadság védelmében fellépő balliberálisok a lengyelek esetében fenyegető üvöltözéssel, a magyarok esetében tömegbe lövetéssel, szemkilövetéssel reagálnak az ellenvéleményekre. Az Európai Unióban a migrációellenes, nemzeti érzelmű politikai erőkkel szembeni folyamatokról sokat eláruló esemény felvétele (amelynek forrása Róża Thun lengyel, Európai Néppárti képviselő facebook oldala, itt látható, sajnos nagyon rossz hangminőségben)

Az eseményt a következő (számomra és nyilván mások számára is meglehetősen félrevezető) plakáttal hirdették:

HOW POLES DEFEND DEMOCRACY

- DEBATE -

with

AGNIESZKA HOLLAND,
PROF.MARCIN MATCZAK, PAWEŁ KASPRZAK,
CHRIS NIEDENTHAL, WOJCIECH KRYŃSKI

4 September 2018, 18:30
European Parliament, ASP 3E2

ORGANISED BY :

RÓŻA THUN
BARBARA KUDRYCKA
MICHAŁ BONI

[redacted]